

Ang Basahon ni Daniel - Numero Setenta'y-Tres

Pagbutyag sa Makasaysayang mga Pagkaparehas: Ang Limbong ni Jeroboam ug ang Pagsulay sa Pagtuo sa Kalihukang Adventista

Jeff Pippenger

2024-02-06

Ang amihanan ug habagatan nga mga gingharian gipatibulaag ilalom sa kapungot sa Dios sulod sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig, sa katumanan sa nabungkag nga tugon sa Levitico baynte-singko ug baynte-sais. Ang kap-atan ug unom ka tuig tali sa pagtapos sa nahaunang ug katapusang mga kapungot naglarawan sa pagkatigom niadtong duha ka gingharian ngadto sa usa ka gingharian sa espirituhanong modernong Israel niadtong 1844. Ang pagkatigom niadtong duha ka nasod gilarawan pinaagi sa duha ka mga sungkod nga gihiusa ni Ezequiel ug sa duha ka mga sungkod nga gitigom sa balo nga babaye sa Sarepta diha sa sugilanon ni Elias. Niadtong Oktubre 22, 1844, ang minatagnaong kasaysayan sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian natapos, ug sa pagbuhat niana gisubli niini ang kasaysayan sa sinugdanan niadtong duha ka mga gingharian.

Si Jeroboam nagtukod ug usa ka peke nga sistema sa pagsimba sa amihanang gingharian aron mapugngan ang iyang mga sakop sa pagpanaw ngadto sa Juda ug sa pagsimba sa Dios didto sa balaang puloy-anan sa Jerusalem.

Ug si Jeroboam miingon sa iyang kasingkasing, Karon mobalik ang gingharian ngadto sa balay ni David: Kon kining katawohan motungas aron maghalad sa balay sa Ginoo didto sa Jerusalem, nan ang kasingkasing niining katawohan mobalik pag-usab ngadto sa ilang ginoo, ngadto kang Rehoboam nga hari sa Juda, ug patyon nila ako, ug mobalik sila pag-usab ngadto kang Rehoboam nga hari sa Juda. Busa ang hari nagpangayo ug tambag, ug naghimo ug duha ka nating vaca nga bulawan, ug miingon kanila, Sobra ra kaayo alang kaninyo ang pagtungas ngadto sa Jerusalem: ania karon ang imong mga dios, O Israel, nga nagdala kanimo gikan sa yuta sa Egipto. Ug ang usa iyang gibutang sa Bethel, ug ang usa gibutang niya sa Dan. Ug kining butanga nahimong sala: kay ang katawohan nangadto sa pagsimba sa atubangan sa usa, bisan hangtod sa Dan. Ug naghimo siya ug usa ka balay sa mga hataas nga dapit, ug naghimo ug mga sacerdote gikan sa labing ubos sa katawohan, nga dili gikan sa mga anak ni Levi. Ug si Jeroboam nagtudlo ug usa ka pista sa ikawalo nga bulan, sa ikanapulo ug lima ka adlaw sa bulan, sama sa pista nga anaa sa Juda, ug siya naghalad ibabaw sa halaran. Ingon niini ang iyang gibuhad didto sa Bethel, nga naghalad ngadto sa mga nating vaca nga iyang gihimo: ug iyang gipahimutang didto sa Bethel ang mga sacerdote sa mga hataas nga dapit nga iyang gihimo. Busa siya naghalad ibabaw sa halaran nga iyang gihimo sa Bethel sa ikanapulo ug lima ka adlaw sa ikawalo nga bulan, sa ato pa, sa bulan nga iyang gihunahuna sa iyang kaugalingong kasingkasing; ug nagtudlo ug usa ka pista alang sa mga anak sa Israel: ug siya naghalad ibabaw sa halaran, ug nagsunog ug incienso. 1 Mga Hari 12:26–33.

Ang iyang sistema sa pagsimba maoy hulagway sa Katolisismo (pagano), kay sama sa pagrebelde ni Aaron, nagtukod kini ug usa ka larawan ngadto sa ug sa mapintas nga mananap. Ang duha ka larawan sa nating baka gihimo sa bulawan, nga nagsimbolo sa Babilonia. Ang mga larawan

gipahinungod sa mga dios sa Ehipto, nga giila nila maingon usab sa pag-ila ni Aaron kanila; ingon nga “ang mga dios nga nagdala kanila pagawas gikan sa yuta sa Ehipto.” Nagtukod siya ug duha ka halaran sa duha ka siyudad, nga sa pagtan-aw kanila nga magkauban nagrepresentar sa paghiusa sa iglesia (Bethel) ug estado (Dan). Ang mga halaran maoy mga peke sa tinuod nga halaran, nga mao si Cristo, sama nga ang Katolisismo nagaangkon nga mao ang yutan-ong representante ni Cristo. Nagpatindog siya ug usa ka dunot nga pagkasaserdote, sama sa mga pari sa Katolisismo. Nagpili siya ug usa ka adlaw alang sa iyang pagsimba nga piho nga lahi gikan sa mga adlaw sa bisan hain sa matuod nga mga fiesta sa Dios, sa ingon nagrepresentar sa panaglalis bahin sa tinuod ug bakak nga adlaw sa pagsimba.

Sa pagpatukod sa iyang mini nga sistema sa pagsimba, ang Dios nagpadala ug usa ka manalagna gikan sa Juda aron sa pagbadlong sa iyang peke nga sistema sa pagsimba.

Ug ania karon, mitungha ang usa ka tawo sa Dios gikan sa Juda pinaagi sa pulong sa Ginoo ngadto sa Bethel; ug si Jeroboam nagtindog tupad sa halaran aron sa pagsunog ug incienso. Ug misinggit siya batok sa halaran pinaagi sa pulong sa Ginoo, ug miingon, O halaran, halaran, mao kini ang giingon sa Ginoo: Ania karon, may usa ka bata nga iganak alang sa balay ni David, si Josias ang ngalan; ug sa ibabaw nimo ihalad niya ang mga sacerdote sa mga hataas nga dapit nga nagasunog ug incienso sa ibabaw nimo, ug ang mga bukog sa mga tawo pagasunogon sa ibabaw nimo. Ug mihatag siya ug usa ka timaan niadtong maong adlaw, nga nagaingon, Mao kini ang timaan nga gisulti sa Ginoo: Ania karon, ang halaran mabuka, ug ang mga abo nga anaa sa ibabaw niini mangatagak. 1 Mga Hari 13:1–3.

Ang propeta gikan sa Juda mipahayag ug tulo-ka-bahin nga taga nga nag-ila sa umaabot nga pagkatawo ni Haring Josias. Iyang gitagna nga si Josias mopatay sa daotang mga pari nga nag-alagad didto sa mini nga halaran ug nga si Josias mosunog usab sa mga bukog sa mga tawo ibabaw nianang maong halaran. Mihatag usab siya kang Jeroboam ug usa ka ilhanan, nga nagpasabot nga ang halaran ni Jeroboam mabuka ug mangatagak ang mga abo. Kining tanan natuman sumala sa Pulong sa Ginoo, apan sa pagkadungog ni Jeroboam sa pagpahayag sa propeta, nasuko siya ug naninguha sa pagsilot sa propeta, apan ang Dios maoy nagmando sa tanan.

Ug nahitabo, sa diha nga nadungog ni Haring Jeroboam ang pulong sa tawo sa Dios, nga misinggit batok sa halaran didto sa Bethel, iyang gituy-od ang iyang kamot gikan sa halaran, nga nagaingon, Dakpa siya. Ug ang iyang kamot, nga iyang gituy-od batok kaniya, nalaya, mao nga dili na niya kini mabawi pag-usab ngadto kaniya. Napikas usab ang halaran, ug ang mga abo naula gikan sa halaran, sumala sa timaan nga gihatag sa tawo sa Dios pinaagi sa pulong ni Jehova. 1 Mga Hari 13:4, 5.

Ang ilhanan diha-diha dayong natuman, ug ang kamot ni Jeroboam naparalisar.

Ug mitubag ang hari ug miingon sa tawo sa Dios, Pakilooy karon sa atubangan sa nawong ni Jehova nga imong Dios, ug pag-ampo alang kanako, aron ang akong kamot mapasig-uli pag-usab kanako. Ug ang tawo sa Dios nangamuyo kang Jehova, ug ang kamot sa hari napasig-uli pag-usab kaniya, ug nahimong sama sa kaniadto. Ug ang hari miingon sa tawo sa Dios, Umuban ka kanako sa balay, ug pahulaya ang imong kaugalingon, ug hatagan ko ikaw ug ganti. Ug ang tawo sa Dios miingon sa hari, Bisin ihatag mo pa kanako ang katunga sa

imong balay, dili ako mouban kanimo, ni mokaon ug tinapay ni moinom ug tubig niining dapita: Kay mao kini ang gisugo kanako pinaagi sa pulong ni Jehova, nga nagaingon, Ayaw pagkaon ug tinapay, ni pag-inom ug tubig, ni pagbalik pinaagi sa maong dalan nga imong giagian sa pag-anhi. Busa milakaw siya sa laing dalan, ug wala mobalik pinaagi sa dalan nga iyang giagian sa pag-anhi sa Bethel. 1 Mga Hari 13:6–10.

Kanunayng gihulagway ni Jesus ang katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, ug ang sinugdanan sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian sa literal nga karaang Israel matapos diha sa kasaysayan diin ang duha ka sungkod gihiusa ngadto sa usa ka sungkod, nga nagrepresentar sa nasod sa espirituwal nga modernong Israel.

Sa kasaysayan diin gihiusa ang duha ka sungkod, usa ka tulo-ka-lakang proseso sa pagsulay ang gisugdan sa panahon sa katapusan niadtong 1798. Ang duha ka sungkod (mga gingharian) ginatigum daan sa wala pa ang pagbubo sa Balaang Espiritu diha sa Tingog sa Tunga sa Gabii. Sa unang kapakyasan niadtong tingpamulak sa 1844, ang mga Protestante napakyas sa proseso sa pagsulay ug nahimong mga anak nga babaye sa Katolisismo, sa ingon nagsubli sa pagpasiugdang sa usa ka peke nga sistema sa pagsimba, maingon nga gitipohan na kaniadto pinaagi kang Jeroboam.

Ang Protestante nga Repormasyon maoy usa ka buluhaton nga gituman sa Dios aron ipagula ang iglesia diha sa kamingawan gikan sa mga tinuhoan, mga tradisyon, ug mga kostumbre sa iglesiang Romano. Sukad sa panahon ni Martin Luther, nagkadaghan pa gayud nga mga kamatuoran ang gipadayag, nga nag-ila sa bigaon sa Tiro ingon nga walay lain kondili usa ka pagano nga sistema sa pagsimba nga gitabonan sa bakak nga pag-angkon sa Kristiyanismo. Tumong sa Ginoo ang pagpagula sa Iyang nadakpan nga katawhan gikan sa kangitngit, maingon sa Iyang gibuhay sa dihang ang Iyang katawhan mga ulipon pa sa Ehipto. Giluwas Niya sila gikan sa pagkaulipon sa Ehipto aron ihatag kanila ang Iyang kasugoan. Ang pagdumili sa mga Protestante sa pagsunod sa nagadugang nga kahayag sa kahibalo nga nabuksan niadtong 1798, nakapugong kanila sa pag-ila sa kasugoan ug sa tinuod nga buluhaton ni Cristo sa santuwaryo niadtong 1844.

Ang ilang pagsalikway nila sa mensahe sa takna sa paghukom nagpasabot nga sila nahimong mga anakng babaye sa iglesya sa Roma, ug dayon ilang gipatindog ang usa ka bakak nga sistema sa pagsimba nga giila sa mga Kasulatan ingon nga mini nga propeta (apostatang Protestantismo). Ang matinumang mga Millerita nga misulod pinaagi sa pagtuo ngadto sa santuwaryo niadtong Oktubre 22, 1844, midawat sa kahayag sa ikatulong manulonda ug mipresentar ug pagsaway batok sa bakak nga sistema sa pagsimba nga nagaangkon nga Protestante, samtang nagkupert sa pangunang tradisyon sa paganismo, nga mao ang pagsimba sa adlaw. Ang propeta gikan sa Juda naghulagway sa Milleritang Adventismo nga nakaila ug mipresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda nga miabut niadtong Oktubre 22, 1844.

Sa dihang giatubang sa manalagna ang hangyo ni Jeroboam nga moadto sa iyang balay ug magpahayahay sa iyang kaugalingon, gipahayag sa manalagna ang piho nga mga tulomanon nga gihatag kaniya sa Ginoo. Kana nga sugo gihatag usab ngadto sa Millerite Adventism. Ang sugo mao nga dili mobalik agi sa dalan nga ilang giagian, ug ang Millerite Adventism migula gikan sa

mga Protestante nga mga denominasyon. Sila nahimulag gikan sa mga Protestante sa unang kapakyasan sa tingpamulak sa 1844, ug si Jeremias naghatag ug usa ka pananglitan sa mao ra nga mga tulomanon nga gihatag sa Judeanong manalagna.

Ang imong mga pulong hingkaplagan, ug gikaon ko kini; ug ang imong pulong nahimong kalipay ug pagmaya sa akong kasingkasing: kay ako gitawag pinaagi sa imong ngalan, O Ginoong Dios sa mga panon. Wala ako molingkod sa katilingban sa mga mayubiton, ni nagmaya; milingkod ako nga nag-inusara tungod sa imong kamot: kay gipuno mo ako sa kasuko. Nganong ang akong kasakit walay paghunong, ug ang akong samad dili mamaayo, nga nagdumili sa pagkaayo? Mahimo ba nga ikaw alang kanako ingon sa usa ka bakakon, ug ingon sa mga tubig nga mapakyas? Busa mao kini ang giingon sa Ginoo, Kong mobalik ka, nan pabalikon ko ikaw pag-usab, ug magatindog ka sa akong atubangan: ug kong pagulaon mo ang bililhon gikan sa walay pulos, mamahimo ka nga sama sa akong baba: pabalika sila nganha kanimo; apan ayaw ikaw pagbalik ngadto kanila. Ug himoon ko ikaw alang niining katawohan nga usa ka kinutaang paril nga tumbaga: ug makig-away sila batok kanimo, apan dili sila makadaug batok kanimo: kay ako nagauban kanimo sa pagluwas kanimo ug sa pagpagawas kanimo, nagaingon ang Ginoo. Ug luwason ko ikaw gikan sa kamot sa mga dautan, ug tubson ko ikaw gikan sa kamot sa makahahadlok. Jeremias 15:16–21.

Sa katumanan sa tagna mahitungod sa panahon sa ikaduhang Kaalaotan, niadtong Agosto 11, 1840, ang gamhanang manolunda sa Pinadayag 10 mikunsad nga may gamayng basahon nga abli diha sa iyang kamot, ug si Juan gisultihan sa pag-adto ug pagkuha sa basahon ug kan-on kini. Si Jeremias naghulagway niadtong mga mikaon sa gamayng basahon nianang puntoha sa kasaysayan, ug ang mga pulong matam-is sama sa dugos, kay kini mao ang “kalipay ug pagmaya sa” iyang “kasingkasing.” Apan tungod sa “kamot” sa Dios, si Jeremias “napuno” “sa kasuko,” siya “nasamdan” ug diha sa “walay katapusang kasakit.” Tungod sa “kamot” sa Dios, gisugyot ni Jeremias nga ang Dios nahimong “alang kang” Jeremias “sama sa usa ka bakakon,” ug ingon sa “mga tubig nga mapakyas.” Gihawiran sa Ginoo ang iyang “kamot” ibabaw sa usa ka sayop sa pipila sa mga hulagway sa tsart sa 1843.

Si Jeremias nagrepresentar sa unang kapakyasan sa paglaom sa mga Millerite, sa dihang nalangan ang panan-awon ni Habakuk. Alang niadtong girepresentahan ni Jeremias, daw ingon nga ang mensahe, nga girepresentar ingon nga “ulan,” napakyas. Apan si Habakuk miingon, “Kay ang panan-awon alang pa sa tinudlong panahon, apan sa katapusan kini mosulti, ug dili mamakak: bisan pa kon kini malangan, hulata kini; kay kini sa pagkatinuod moabot, dili kini malangan.” Naghunahuna si Jeremias nga namakak ang Dios, ug nga ang mensahe (ulan) napakyas, apan nalangan lamang kini.

Unya gisugo sa Dios si Jeremias nga “kon mobalik ka, nan pabalikon ko ikaw pag-usab, ug motindog ka sa akong atubangan: ug kon imong kuhaon ang bililhon gikan sa walay pulos, mamahimo ka nga sama sa akong baba: pasagdi sila nga mobalik nganha kanimo; apan ikaw, ayaw pagbalik ngadto kanila.” Human sa kapakyasan, si Jeremias nagrepresentar sa katawhan sa Dios nga kinahanglan mobalik ngadto sa pag-alagad sa Ginoo ug isalikway ang pagkadismaya nga namugna sa dihang daw sa nagkapakyas ang mensahe. Kon si Jeremias motuman sa gitudlo nga

mga kinahanglanon, tugotan siya sa Dios nga mahimong Iyang tigpamaba.

Ang labing hinungdanon alang sa atong pagtuon niining panahona mao ang gisulti sa Dios kang Jeremias mahitungod sa “katigoman sa mga mabiyay-biyon” nga “nangalipay” tungod sa iyang kapakyasan. Giingnan Niya si Jeremias nga ang mga mabiyay-biyon makahimo sa pagbalik ngadto kang Jeremias, apan siya dili gayud angay mobalik ngadto kanila. Si Jeremias nagrepresentar niadtong mibarog batok sa mga Protestante nga bag-o lang mipili sa pagbalik ngadto sa panon sa Katolisismo ug nahimong mga anak nga babaye sa Babilonia, ang mini nga mga propeta ni Baal ug Ashtaroth. Si Jeremias nagrepresentar sa Judeanhong propeta nga sa mao gihapong punto sa propetikong linya nagsaway sa mini nga sistema sa pagsimba ni Jeroboam sa sinugdanan sa amihanang gingharian, sa ingon nagtimaan sa pagpasiuna sa usa ka mini nga sistema sa pagsimba nga usa ka hulagway sa Katolisismo sa katapusan sa kasaysayan sa amihanang gingharian. Ang propeta miingon kang Jeroboam, sa dihang si Jeroboam mitanyag sa paghimo ug pakig-alyansa, nga siya dili angay mokaon, moinom, o mobalik sa dalan nga iyang giagian.

Ug ang hari miingon sa tawo sa Dios, Umuban ka kanako ngadto sa balay, ug pahulay una, ug hatagan ko ikaw ug balos. Apan ang tawo sa Dios miingon sa hari, Bisan pa ihatag mo kanako ang katunga sa imong balay, dili ako mouban kanimo, ni mokaon ug tinapay ni moinom ug tubig niining dapita; kay mao kini ang gisugo kanako pinaagi sa pulong sa Ginoo, nga nagaingon, Ayaw pagkaon ug tinapay, ni pag-inom ug tubig, ni pagbalik pinaagi sa mao ra nga dalan nga imong giagian sa pag-anhi. 1 Mga Hari 13:7–9.

Ang pagpahayag sa Judanhong manalagna nahiuyon sa buhat sa mini nga mga manalagna ni Baal ug ni Ashtaroth diha sa sugilanon ni Elias. Siyempre, ang kasaysayan sa mga Millerita mao usab ang kasaysayan ni Elias, kay si Miller mao si Elias. Sa sugilanon ni Elias, ang mga manalagna ni Baal ug ni Ashtaroth naghimo ug usa ka sayaw sa paglimbong, nga gibutyag ingon nga kabuangan sa dihang ang kalayo mikunsad gikan sa Dios ug mitutok sa halad ni Elias, sa ingon naghulagway sa pagbubo sa Balaang Espiritu diha sa Tunga-tungang Singgit sa kasaysayan sa mga Millerita. Ang komprontasyon nianang kasaysayana nagrepresentar sa komprontasyon sa ikaduhang Elias, nga mao si Juan Bautista, sa panahon sa sayaw sa paglimbong nga gihimo sa anak nga babaye ni Herodias (Salome). Si Herodias gihulagway ni Jezebel, ug si Jezebel simbolo sa iglesiang Katolika.

Niadtong 1844, ang mga simbahang Protestante nahimong si Salome, ang anak nga babaye ni Herodias (Jezebel). Sa sayaw sa paglimbong, si Herodes misaad sa katunga sa iyang gingharian, ug gibuhat niya kini sa iyang adlawng natawhan, sa ingon naghulagway sa katapusang mga adlaw sa dihang ang napulo ka mga hari, nga gihulagway ni Ahab (ang hari sa napulo ka mga gingharian sa amihanang), mouyon sa paghatag sa ilang gingharian ngadto sa kapapahan (Jezebel). Ang paghatag sa “katunga sa imong gingharian” usa ka simbolo sa usa ka panaghiusa, ug ang propeta gikan sa Judea tin-aw nga nagpahibalo kang Jeroboam nga dili gayod siya maghimo ug pakigsaad uban sa apostatang hari ni mosuporta sa iyang peke nga sistema sa pagsimba.

Mao usab kana ang gisulti sa Ginoo kang Jeremias, sa dihang Siya miingon nga ang “katilingban sa mga mayubiton” (murtado nga Protestantismo) makahimo sa pagbalik ngadto kang Jeremias,

apan si Jeremias dili gayod kinahanglan nga mobalik ngadto kanila, ni mobalik man pinaagi sa dalan nga iyang gigikanan. Apan ang Judeyanhong propeta mao gayod ang nagbuhat niana, kay siya nalimbongan sa usa ka bakak ug limbonganong propeta sa wala pa siya mibalik sa Judea—sa wala pa niya mahuman ang buluhaton nga gihatag kaniya.

Karon didto sa Betel nagpuyo ang usa ka tigulang nga propeta; ug miabot ang iyang mga anak ug gisugilon kaniya ang tanang mga buhat nga gibuhad niadtong adlaw sa tawo sa Dios didto sa Betel: ang mga pulong nga iyang gisulti sa hari, gisugilon usab nila sa ilang amahan. Ug ang ilang amahan miingon kanila, Asa nga dalan siya miagi? Kay nakita sa iyang mga anak kon asa nga dalan miadto ang tawo sa Dios, nga mianhi gikan sa Juda. Ug siya miingon sa iyang mga anak, Siyahi ako sa asno. Busa gisyahan nila siya sa asno: ug mikabayo siya niini, Ug miapas sa tawo sa Dios, ug nakaplagan niya siya nga naglingkod ilalom sa usa ka encina: ug siya miingon kaniya, Ikaw ba ang tawo sa Dios nga mianhi gikan sa Juda? Ug siya miingon, Ako. Unya siya miingon kaniya, Umuban ka kanako sa balay, ug kumaon ka ug tinapay. Ug siya miingon, Dili ako makahimo sa pagbalik uban kanimo, ni sa pagsulod uban kanimo: ni mokaon ako ug tinapay ni moinom ug tubig uban kanimo niining dapita: Kay giingnan ako pinaagi sa pulong sa Ginoo, Dili ka mokaon ug tinapay ni moinom ug tubig didto, ni mobalik pag-usab sa pag-agi sa dalan nga imong giagian sa pag-anhi. Siya miingon kaniya, Ako usab usa ka propeta ingon kanimo; ug usa ka manulonda misulti kanako pinaagi sa pulong sa Ginoo, nga nagaingon, Iuli siya uban kanimo ngadto sa imong balay, aron siya makakaon ug tinapay ug makainom ug tubig. Apan namakak siya kaniya. Busa mibalik siya uban kaniya, ug mikaon ug tinapay sa iyang balay, ug miinom ug tubig. Ug nahitabo, samtang naglingkod sila sa lamesa, nga ang pulong sa Ginoo miabut sa propeta nga nagdala kaniya pagbalik: Ug misinggit siya ngadto sa tawo sa Dios nga mianhi gikan sa Juda, nga nagaingon, Mao kini ang giingon sa Ginoo, Tungod kay wala ka motuman sa baba sa Ginoo, ug wala mo magbantay sa sugo nga gisugo kanimo sa Ginoo nga imong Dios, Kondili mibalik ka, ug mikaon ug tinapay ug miinom ug tubig sa dapit nga mahitungod niini ang Ginoo miingon kanimo, Ayaw pagkaon ug tinapay, ug ayaw pag-inom ug tubig; ang imong patayng lawas dili makaabot sa lubnganan sa imong mga amahan.

Ug nahitabo, human siya makakaon ug tinapay ug makainom, nga iyang gisyahan alang kaniya ang asno, nga mao, alang sa propeta nga iyang gipapauli. Ug sa dihang siya milakaw na, usa ka leon mitagbo kaniya sa dalan, ug mipatay kaniya; ug ang iyang patayng lawas nahulog sa dalan, ug ang asno mitindog tupad niini, ug ang leon usab mitindog tupad sa patayng lawas. Ug, ania karon, may mga tawo nga miagi, ug nakita nila ang patayng lawas nga nahulog sa dalan, ug ang leon nga nagtindog tupad sa patayng lawas: ug sila miadto ug nagsugilon niini sa siyudad diin nagpuyo ang tigulang nga propeta. Ug sa pagkadungog niini sa propeta nga maoy nagpapauli kaniya gikan sa dalan, siya miingon, Kini mao ang tawo sa Dios, nga wala magtuman sa pulong ni Jehova: busa gitugyan siya ni Jehova ngadto sa leon, nga mipikas kaniya, ug mipatay kaniya, sumala sa pulong ni Jehova, nga iyang gisulti kaniya. Ug siya misulti sa iyang mga anak nga lalake, nga nagaingon, Siyahi alang kanako ang asno. Ug ilang gisyahan kini. Ug siya miadto ug nakita ang iyang patayng lawas nga nahulog sa dalan, ug ang asno ug ang leon nga nagtindog tupad sa patayng lawas: ang leon wala mokaon sa patayng lawas, ni mopikas sa asno. Ug gikuha sa propeta ang patayng lawas sa tawo sa Dios,

ug gipahimutang kini sa ibabaw sa asno, ug gidala kini pagbalik: ug ang tigulang nga propeta miadto sa siyudad, sa pagbangutan ug sa paglubong kaniya. Ug iyang gipahimutang ang iyang patayng lawas sa iyang kaugalingong lubnganan; ug sila nagbangutan ibabaw kaniya, nga nagaingon, Alaut, igsoon ko! Ug nahitabo, human niya siya malubong, nga siya misulti sa iyang mga anak nga lalake, nga nagaingon, Sa diha nga ako mamatay na, nan ilubong ninyo ako sa lubnganan diin gilubong ang tawo sa Dios; ibutang ninyo ang akong mga bukog tupad sa iyang mga bukog: Kay ang pulong nga iyang gisinggit pinaagi sa pulong ni Jehova batok sa halaran sa Bethel, ug batok sa tanang mga balay sa hatag-as nga mga dapit nga anaa sa mga siyudad sa Samaria, sa pagkamatuod mahitabo. 1 Mga Hari 13:11–32.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Sa diha nga ang gahum sa Dios magpamatuod mahitungod sa kon unsa ang kamatuoran, kana nga kamatuoran kinahanglan magpabilin sa walay kataposan ingon nga kamatuoran. Walay ulahi nga mga pagtuo o pangagpas nga supak sa kahayag nga gihatag sa Dios ang pagadawaton. Motungha ang mga tawo nga adunay mga paghubad sa Kasulatan nga alang kanila mao ang kamatuoran, apan dili gayud kamatuoran. Ang kamatuoran alang niining panahona gihatag sa Dios kanato ingon nga patukoranan sa atong pagtoo. Siya gayud mismo mao ang nagtudlo kanato kon unsa ang kamatuoran. Motungha ang usa, ug unya ang lain pa, nga may bag-ong kahayag, nga mosupak sa kahayag nga gihatag sa Dios ubos sa pagpamatuod sa Iyang Balaang Espiritu. Pipila na lamang ang buhi nga nakaagi sa kasinatian nga naangkon diha sa pagpatukod niining kamatuoran. Sa maloloy-ong paagi giluwes sa Dios ang ilang kinabuhi aron ilang masubli, ug masubli hangtod sa katapusan sa ilang kinabuhi, ang kasinatian nga ilang naagian, maingon sa gibuhay ni Juan nga apostol hangtod sa pinakakatapusan sa iyang kinabuhi. Ug ang mga tigdala sa bandila nga nangapukan na sa kamatayon kinahanglan mosulti pinaagi sa pag-imprinta pag-usab sa ilang mga sinulat. Gitugon kanako nga sa ingon niini ang ilang mga tingog pagadunggon. Sila kinahanglan magdala sa ilang pagpamatuod mahitungod sa kon unsa ang naglangkob sa kamatuoran alang niining panahona.

“Dili nato dawaton ang mga pulong niadtong moanhi nga adunay mensahe nga nagasupak sa pinasahi nga mga punto sa atong pagtoo. Ilang tigumon ang daghang bahin sa Kasulatan, ug itapok kini ingon nga pamatuod sa palibot sa ilang gipasigarbo nga mga teyorya. Kini nabuhat na sa makadaghan ug makabalikbalik sulod sa milabay nga kalim-an ka tuig. Ug bisan pa nga ang mga Kasulatan mao ang pulong sa Dios, ug angay nga tahuron, ang pag-aplikar niini, kon ang maong pag-aplikar mopalihok sa usa ka haligi gikan sa patukoranan nga gisuportahan sa Dios niining kalim-an ka tuig, usa ka dakung kasaypanan. Ang naghimo sa maong pag-aplikar wala makaila sa kahibulongang pagpamatuod sa Balaang Espiritu nga naghatag og gahum ug kusog sa nangaging mga mensahe nga miabot ngadto sa katawhan sa Dios.

“Ang mga pamatuod ni Elder G dili kasaligan. Kon dawaton, gub-on nila ang pagtuo sa katawhan sa Dios diha sa kamatuoran nga naghimo kanato sa atong pagkatawo karon.

“Kinahanglan gayud kita magmalig-on niining hilisgutan; kay ang mga punto nga iyang gipaninguhaang pamatud-an pinaagi sa Kasulatan dili malig-on. Wala kini magpamatuod nga ang nangaging kasinatian sa katawhan sa Dios usa ka sayop. Anaa kanato ang kamatuoran; kita

gimandoan sa mga manulonda sa Dios. Ilalom sa paggiya sa Balaang Espiritu gihatag ang pagpresentar sa pangutana mahitungod sa santuwaryo. Maayo alang sa matag-usa ang maghilom mahitungod sa mga bahin sa atong pagtoo diin wala sila makigbahin. Ang Dios dili gayud magkasumpaki sa Iyang Kaugalingon. Ang mga pamatuod sa Kasulatan sayop nga nagamit kon pugson aron magpamatuod sa butang nga dili tinuod. May motungha na usab ug laing usa pa, ug magdala ug giingong dakung kahayag, ug mohimo sa ilang mga pagpamahayag. Apan kita magabarug diha sa karaang mga timaan sa utlanan. [1 Juan 1:1–10 quoted.]

“Gitudloan ako sa pag-ingon nga kini nga mga pulong mahimo natong gamiton ingon nga haum alang niining panahona, kay miabut na ang panahon nga ang sala kinahanglan tawgon sa iyang tinuod nga ngalan. Gibabagan kita sa atong buluhaton sa mga tawo nga dili makabig, nga nangita sa ilang kaugalingong himaya. Buot nila hunahunaon sila ingon nga mga sinugdanan sa bag-ong mga teoriya, nga ilang ipasundayag uban sa pag-angkon nga kini mao ang kamatuoran. Apan kon dawaton kining mga teoriya, kini modala ngadto sa pagsalikway sa kamatuoran nga sulod sa milabay nga kalim-an ka tuig gihatag sa Dios ngadto sa Iyang katawhan, nga gipamatud-an Niya pinaagi sa pagpadayag sa Espiritu Santo.” Selected Messages, book 1, 161.